

τος καὶ τὰ ἄσπρα [...] / περὸν θωρώντας τον δύο νοικοκυρέοιν καὶ δύο καλοὶ γεωρ-
γοὶν ἂν εἶναι κακὰ καμωμένον καὶ ἄ[ν εἴ]ναι / φταίσιμον ἀπὸ τοὺς κοπιαστάδες εἰ δὲ
πάλι καὶ εἶναι τὸ πρᾶμα καλὰ καμωμένο ὡς προ / μετάρου καὶ δὲν ἐθέλασιν συμπι-
βάζονται νὰ μποροῦ νὰ μοιράζου τὸ πρᾶμα τὸ ἴδιο / νὰ παίρνου οἱ νοικοκυροὶ τὰ
τρία τετάρτια καὶ οἱ κοπιαστάδες τὸ ἓνα καὶ τὰ ἐξῆς. Εἰς ὅλον / τὸ παρὸν γεγραμ-
μένον οἱ μερίδες ἔμεινα κοντέντοιν καὶ ἀνεπαμένοιν βάνοντας καὶ ἀλληλογία / τῆς
ἀφεντίας ρεάλια δέκα ἦτοιν 10 / ὁ ἀνηλογήσας νὰ τὰ ζημιοῦται παρακαλώντας καὶ
/ ἀξιόπιστους μάρτυρες οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος ἀπογράφοντας καὶ ὁ ἴδιος
ἀφέν / τῆς Γρίσπος εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐξῆς — —

/ — Τζουάνες Γρίσπος στέργω καὶ βεβαιώνω τὰ ἄνωθε —

/ — Κωνσταντῖνος ἱερεὺς ὁ Πασαγενίτης μάρτυρας τὰ ἄνωθε — —

/ — Μιχελέτος Σιγάλας μάρτυρας εἰς τᾶνωθε — —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

271

Διαθήκη

φ. 153^v - 154^r

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίου 17/
ἐπειδὴ καὶ οὐδεὶς / τῶν ἀνθρώπων οἶδεν τὴν ντελείωσιν οὐδὲ τὴν ἡμέρα οὐδὲ τὴν
ῥαν κατὰ τοῦ Κυρίου τὸν / λόγον διὰ τοῦτον καὶ ἡ κερά Καλή ἡ συνβία τοῦ ποτὲ
μακαρίτην καρακύρην Γεωργίτζην / Μοστράτου φοβιζαμένην τὴν ἁωρία τοῦ πικρο-
τάτου θανάτου μὴν τὴν καταλάβην ἃ / φνίδια καὶ μείνει ἀδιόρθωτην ἐπροσκάλεσεν
ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριο / ἵνα διὰ τῆς τοιούτης διαθήκης διορθωθήσεται καὶ
μείνουσιν τὰ τίποτές της διορθωμέ / να καὶ ἀσκαντάλιστα καὶ ἡ ψυχὴν της διορθω-
μένην καθὼς ἐδῶ παραγγεῖλει ἡ ὁ / ποία εὐρίσκεται ὅλη ὑγιὲς μήτε μὲν εἰς κλίνη
κατάκοιτην μήτε νόσον περιβαλλομένη / ἀλλὰ περιπατωμένην ἔνθεν κακεῖθεν σῶον
γὰρ ἔχειν τὸ νοῦ ἀκεραία τὴν γλῶττα καθα / ρὰς τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς ἐτέρας της αἰσθή-
σεις χάριτιν Χριστοῦ ἀφήνει δὲ πᾶσιν τοῖς ἐν χριστι / ανοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπη
καὶ τετελειωμένην συνχώρεσιν ἔπειτα ζητεῖν καὶ αὐτὴν τὰ / ὅμοια παρ' αὐτοῖς
εἶτα λέγειν πὼς ἀφήνει τῶν παιδιῶν της ὁλωνῶν καὶ ἐγγονιῶν της τὴν εὐ / χὴν
τοῦ [ἃ]αφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικήν της εἶτα λέ-
γειν πὼς ἂν τῆς τύχην / θάνατος νὰ τὴν ἐνταφιάσουσιν εἰς τὸ Μέγαν Ἱεῖον εἰς τὴν
ἐνορίαν της εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ / ἁγίου οἰκονόμου παπᾶ κυρ Τζανετῆν Καραντζιᾶ

καὶ ἀφήνει εἰς τὸν ρηθὲν μοναστήριον διὰ / τὴν ψυχὴν τῆς τὸ χωράφιν ποὺ ἔχειν στὴν
 τελεῖδα ἀγορὰ ἀπὸ τὴν μποτὲ Σταμάτα τοῦ Μαρήν / καὶ τὸ ἀργαστήριον ὁποῦ ἔχει
 ἀγορὰ ἀπὸ τὴν μποτὲ Λιανὴ τοῦ [τοῦ] Ξενόπουλου μαζὺν καὶ μὲ τὸ κα / μαράκιν
 τοῦ ἔκτισεν ἀπάνων. Ἀκόμῃ λέγειν πὼς δὲν ἤξερειν βέβαια ποῦ ἔχειν νὰ ἐν / τα-
 στήν διὰ τὰ τραβάγια ὁποῦ τρέχουν εἰς τὸν τόπο μας καὶ ἂν ἴσως καὶ πάγειν
 εἰς ἄλλο μοναστήριον νὰ κατοικήσῃν καὶ νὰ ἀποθάνῃν ἐκεῖν ἀφήνειν εἰς ἐκεῖνο τὸ
 μοναστή / ριν τὸ λιβάδιν τοῦ Ἄγου Ἰωάννη στῆς κιοῦρᾶς τῆς Μαρίας ὁποῦ ἔχει
 ἀγορὰ ἀπὸ τῆς Μαρίας / τῆς Νικολέτας Τουμαζίτζα ποῦχε το τὸ σαχὰ καὶ τὸ ἀμπέλι
 τῆς Κοστέρας ὁποῦ ἔχειν / ἀγορὰ ἀπὸ τὴν Κυριακὴν τοῦ Μεντρηνοῦ καὶ τὸ ἀμπέλι
 τοῦ Ἀγιαρσανιοῦ τὸ ἔχει ἀγορὰ / ἀπὸ τὸν μποτὲ Φραντζέσκον Μαυρομμάτην τὸν
 σύνμπλιον τοῦ πρὲ Τομάζου. Εἰ δὲ πᾶ / λι καὶ ἀποθάνει εἰς τὸ σπίτιν τῆς καὶ θαπτῇ
 εἰς τὸν Μέγα Ἥλια τὰ αὐτὰ ἄνωθεν / πράματα ποὺ νουμενάρειν νὰ εἶναι καὶ αὐτὰ
 ὅλα εἰς τὸν Μέγα Ἥλια διὰ σωτηρίας / τῆς ψυχῆς τῆς κἀνοντάς τος καὶ κοντετζιὸν
 σὲ ὅποιο μοναστήριον ἀπομείνου τὰ διορισ / μένα πράματα νὰ τῆς κἀνου δύο λειτουρ-
 γίες τὴν ἐβδομάδα κάθεν τετράδην καὶ κάθε / παρασκευὴν διὰ ὠφέλεια τῆς ψυχῆς
 τῆς καὶ τὰ ἐξῆς. Ὅθεν τὰ αὐτὰν ἄνωθεν πρά / ματα ὁποῦ νουμενάρειν διὰ τὴν ψυχὴν
 τῆς τὰ ἀφήνειν ἀπὸς ἀποβιώσῃν ἀπὸ / τὸν κόσμον ἐτοῦτον νὰ γίνεταί ὡς ἄνωθεν
 εἴρηται λέγοντας καὶ τοῦτον ὅτιν σὲ ὅ,τιν / διαθήκες ἤκαμε πρωτύτερου / ὄντας εὐρι-
 σκούτονε ἀσθενησμένη ἢ καὶ ἄ / ν ἦτονε καὶ καλὰ θέλει καὶ λέγειν ὅτιν οἱ ἔκυρες
 διαθήκες νὰ εἶναι κομμένες καὶ νὰ / μὴν ἀξίζουσιν ὡσὰν νὰ μὴν ἐθέλασιν γίνεαι ποτὲ
 πάρεξ ἐτούτην ἢ διαθήκην νὰ / εἶναι στερεὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστην καὶ ὅποιος ἤθελε
 εὐρεθῇν νὰ ἐναντιωθῇν εἰς / τὴν αὐτὴν διαθήκην ἢ παιδί τῆς ἢ ἄλλος κανεῖς νὰ ἔχῃν
 τὴν κατάρα τοῦ ἀφέντη τοῦ / Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικὴν τῆς
 καὶ ποτὲ προκοπὴ νὰ μὴ ἰδῇ λέγοντας / πάλι καὶ τοῦτον πὼς στὰ ὅσαν ἐπουρκό-
 ταξεν τῶν παιδιῶν τῆς καὶ τῶν ἐγγονιῶν τῆς ὅλα τὸς / τᾶχειν δοσμένα καὶ δὲν τὸς
 ἐχρεώστειν πλέα τίποτας ἄντζιν παραπάνω ἀπὸ κεῖνα / ποὺ τὸς ἐκίζασιν τὸς ἔχειν
 δοσμένα μόνο τῆς ἐκγονῆς τῆς / τῆς Ἀνέζας / χρωστεῖν ἀκόμῃ τρία κρασο-
 βού / τζια καὶ δύο κασέλες καὶ τὸν μαγατζὲ καὶ ἀποθανώντας τῆς νὰ τὰ παίρνη.
 Ἔτι ρωτηθεῖς παρ' ἐ / μοῦ τοῦ νοταρίου εἰ ἔχῃν παραγγεῖλει τί ἕτερον καὶ εἶπε
 μου οὐχὶν εἰ μὴ ἢ παροῦσα τῆς διαθήκην καὶ πα / ρανγγειλιὲς θέλη νὰ εἶναι στερεὰ
 βεβαία καὶ ἀχάλαστην καὶ διὰ βεβαίωση παρακαλεῖ καὶ / ἀξιόπιστους μάρτυρες οἱ
 ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Γιωάννης Λουρδᾶς μαρτυρῶ στὸ ἄνωθε — —

/ — Δημήτρης Κυνηγὸς μάρτυρας τὰ ἄνωθε —

/ — Ἀγγελος Λιβάρχης μάρτυρας ὑπὸ χειρὸς κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

